

Prvá sekunda na tomto svete, svetlo, nádych, výdych.
Nový život, nová cesta, duša s nepoškrvnenými vlastnosťami
od mamy, nepokazený kódami, ešte nevieš čo je život,
musíš sa s ním zoznámiť.

Ty si čistý od základov, lebo nejsi vedomý,
keď to nasaješ jak špongia, tak sa to prelomí.
Prvé prešlapy a krivdy, ktoré máš na svedomí,
sú to bloky z výchovy, alebo sú to démoni?

Lebo každý v sebe má dvoch vlkov, obaja sú hegemóni,
jeden dobrý, jeden zlý, už nechcú byť seberovní.
Je na tebe, ktorého kŕmiš, na tebe ktorého brzdiš,
na tebe ktorý je besný a ktorý je neškodný.

Každý skutok, každý čin, neni len tak bez príčin,
rozhodni sa správne ty a nezastav sa pred nikým,
pred ničím. Pervitín.
Žiadne drogy, sekni s tým.
Zrodený, tabula rasa, čistá duša, boží syn.

Všetci sme čistí a každý iný,
zrodení do špiny tak bezbranní a nevinní.
Hodnoty preberáme od iných,
ešte nerozoznávame tých zlých od poctivých.

Potom ale príde zlom, spoznávanie čisté zlo,
duša túži vyliezť von a vyrozprávať príbeh svoj.
Prirodzený, vtipný, dakde smutný
a ne dokonalý, chutný, ale s ľuďmi,
ktorých pestrou zmesou osud zmietol
ako deti kvetov, čisté duše bez ich hriechov.

Ona tvrdí, že má 17 a čávo 35,
bola mu vraj verná, nemožná, spoznala prvý sex.
On ju poslal od seba preč, ona by ho chcela späť,
v klube pozerá sa naňho jako varí ďalšie dve.

Potom objíma ma, nech ju vidí, že tu neni sama.
Trochu napitá zas, pritom na mňa doma čaká žena.
Nechceš ublížiť rodine. V tejto rannej hodine
sa bojíme toľkých vecí, cez promile hojíme.

Gýza v aute s dákou šupou, nechá si to robiť rukou.
Najradšej by ho tam šupol, no ona to nechce tuto.
Nedá hocikomu, koho stretne, chce to pevné puto,
on je medzitým už hotový a najradšej by zdúchol.

Boh skúša, všade okolo mňa tolko báb.
Láska neboj, navždy budeš moja žena jediná,
nevinná, za ten celý čas si sa nezmenila,
zverina, je tam vonku, schováme sa v čistých perinách.
Čisté duše..

Každý je čistá duša, spoločnosť stále skúša,
no sú to naše činy a sú to naše ústa.
Corpus est tabula rasa, formuje, vyvíja sa.

Nikto není bez viny, na teba podobá sa.